



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-12()/13/AB

Warszawa, dnia 31 lipca 2013 r.

DECYZJA DIH-IV/11 /2013

Na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 oraz 157 § 1 w zw. z art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 4 czerwca 2013 r. (Nr akt kontroli: DS.8361.56.2013), na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę Składywęgla.pl Sp. z o. o. z siedzibą w Białych Błotach, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu: węgiel Ekogroszek do 28,5 Mj, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza **nieważność przedmiotowej decyzji.**

Uzasadnienie

W dniach 6 i 11 marca 2013 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie przeprowadzili czynności kontrolne w placówce mieszczącej się w Węgrowie przy ul. Gdańskiej 80, należącej do spółki Składywęgla.pl sp. z o. o. z siedzibą w Białych Błotach. Uprzednio, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), w dniu 18 lutego 2013 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (doręczone w dniu 20 lutego 2013 r.).

W toku kontroli m.in. pobrano do badań laboratoryjnych próbkę węgla Ekogroszek do 28,5 Mj. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Główny Instytut Górnictwa w Katowicach wykazały, że badana próbka węgla nie spełniała wymagań zawartych w dokumencie potwierdzającym parametry jakościowe ww. partii węgla, udostępnionym przez Składywęgla.pl sp. z o. o. z siedzibą w Białych Błotach, w zakresie zawartości wilgoci W_t^r , popiołu A^f , siarki S_t^f i wartości opałowej Q_i^f .

Pismem z dnia 21 maja 2013 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie poinformował przedsiębiorcę Składywęgla.pl sp. z o. o. z siedzibą w Białych Błotach, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów

przeprowadzonych badań próbki produktu, a także poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do składania wyjaśnień, wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania.

Decyzją z dnia 4 czerwca 2013 r. o sygnaturze DS.8361.56.2013, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie zobowiązał na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) (zwanej dalej: ustawą o *Inspekcji Handlowej*), Składywęglapl sp. z o. o. z siedzibą w Białych Błotach, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzenia badań laboratoryjnych węgla Ekogroszek do 28,5 MJ, w wysokości 319,80 zł (słownie: trzysta dziewiętnaście złotych osiemdziesiąt groszy).

W dniu 24 czerwca 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie odwołanie spółki Składywęglapl sp. z o. o. z siedzibą w Białych Błotach. W piśmie przekazującym niniejsze odwołanie, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował, że decyzja z dnia 4 czerwca 2013 r. została podpisana przez Dyrektora Delegatury w Siedlcach Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, który nie był osobą upoważnioną do wydania ww. decyzji. Powyższe pismo przekazujące zostało również przesłane do wiadomości strony.

Po otrzymaniu ww. informacji strona, pismem z dnia 27 czerwca 2013 r., złożyła wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji, w której wskazała, że zaskarżona decyzja:

- została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości – art. 156 § 1 pkt 1 Kpa,
- została wydana z rażącym naruszeniem prawa, a więc jest obarczona wadą opisaną w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa,
- zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa – art. 156 § 1 pkt 7 Kpa.

W związku z powyższym Prezes UOKiK pismem z dnia 5 lipca 2013 r. poinformował Składywęglapl sp. z o. o. z siedzibą w Białych Błotach, o wszczęciu postępowania administracyjnego na podstawie art. 61 § 4 i 157 Kpa w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie oraz przysługującym prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej jest nadzwyczajnym trybem postępowania administracyjnego, którego przesłanki zastosowania zostały enumeratywnie wymienione w art. 156 § 1 Kpa. Tryb ten jest wyjątkiem od wyrażonej w art. 16 Kpa ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnej, a organ administracji publicznej posiada jedynie uprawnienia kasacyjne tzn. rozstrzyga tylko

w kwestii istnienia bądź nieistnienia - w dacie wydania kontrolowanego rozstrzygnięcia decyzji - przesłanek z art. 156 § 1 Kpa, nie rozstrzyga zaś o istocie sprawy będącej przedmiotem postępowania prowadzonego w trybie zwykłym.

Zgodnie z art. 107 § 1 Kpa decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji.

W przedmiotowym wniosku strona podnosi, iż zaskarżona decyzja:

- została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości – art. 156 § 1 pkt 1 Kpa,
- została wydana z rażącym naruszeniem prawa, a więc jest obarczona wadą opisaną w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa,
- zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa – art. 156 § 1 pkt 7 Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził analizę akt sprawy, z których wynika, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie pismem z dnia 20 października 2009 r. nr SP-116/50/09, stosownie do art. 5 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, upoważnił Pana Zygmunta Jóźwika Dyrektora Delegatury w Siedlcach Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie do:

1. Podpisywania zawiadomień o wszczęciu postępowania administracyjnego (art. 61 § 4 Kpa) mającego na celu zobowiązanie strony do uiszczenia kosztów postępowania związanych z przeprowadzonymi badaniami laboratoryjnymi próbek produktów, nie spełniających wymagań.
2. Wydawania i podpisywania decyzji administracyjnych i postanowień dotyczących zobowiązania strony do uiszczenia kosztów postępowania związanych z przeprowadzonymi badaniami laboratoryjnymi próbek produktów niespełniających wymagań.

Następnie pismem z dnia 3 października 2011 r. nr SP.057.12.2011 Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie cofnął upoważnienie do wydawania decyzji administracyjnych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej* dotyczących zobowiązania strony do uiszczenia kosztów postępowania, związanych z przeprowadzonymi badaniami laboratoryjnymi próbek produktów niespełniających wymagań. W pozostałej części upoważnienie z dnia 20 października 2009 r. zostało utrzymane w mocy. Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż decyzja z dnia 4 czerwca 2013 r. została podpisana przez Pana Zygmunta Jóźwika Dyrektora Delegatury w Siedlcach Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, który w dniu podpisania decyzji nie posiadał ważnego upoważnienia do jej podpisania.

W powyższej sytuacji, nie ulega wątpliwości, iż decyzja wydana przez osobę (pracownika organu) nie posiadającą stosowanego upoważnienia do jej wydania stanowi decyzję nieważną, jednak brak jest zgodności w orzecznictwie sądowym w zakresie kwalifikacji takiego zdarzenia (braku podpisu osoby uprawnionej) jako przyczyny nieważności decyzji.

Uwzględniając realia niniejszej sprawy Prezes UOKiK dokonał analizy prawnej i zastosował, w jego ocenie, najbardziej odpowiednią kwalifikację omawianego zdarzenia (brak podpisu osoby uprawnionej) uznając, iż w omawianym powyżej przypadku, zaistniały przesłanki wskazujące na wadę decyzji opisaną w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa, czyli na wydanie niniejszej decyzji z rażącym naruszeniem prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe należy zauważyć, iż rozstrzygnięcie zostało podjęte (podpisane) przez osobę nie posiadającą upoważnienia do jej wydania. Zgodnie z art. 268a Kpa organ administracji publicznej może w formie pisemnej upoważniać pracowników kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń. Upoważnienie, o którym mowa powyżej, wywiera ten skutek, że zmienia się osoba wykonująca kompetencje organu w zakresie podejmowania czynności w prawnych formach działania administracji publicznej. Przeprowadzona analiza zebranych materiałów wykazała, iż pomimo cofnięcia przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie upoważnienia do wydawania decyzji w sprawie pokrycia kosztów badań laboratoryjnych produktów niespełniających wymagań, Dyrektor Delegatury w Siedlcach Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie podpisał taką decyzję. Nie ulega wątpliwości, iż takie postępowanie Dyrektora Delegatury w sposób rażący naruszyło obowiązujące przepisy (wyrok NSA z dnia 11 kwietnia 2006 r., I OSK 703/05, *LEX nr 209123* oraz wyrok NSA z 17 stycznia 1989 r., I SA 1019/88, ONSA 1990, nr 1, poz. 4).

O rażącym naruszeniu prawa decydują w szczególności dwie przesłanki: oczywistość naruszenia prawa i charakter przepisu, który został naruszony.

Oczywistość naruszenia prawa ma miejsce w szczególności wówczas, gdy decyzja została wydana wbrew zakazom lub nakazom ustanowionym w przepisie, a także wtedy, gdy wbrew przesłankom przepisu nadano prawa lub obowiązki lub też odmówiono ich. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, że przedmiotowa decyzja została wydana wbrew nakazom przepisu art. 5 ust. 2 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, który wskazuje, iż w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor, natomiast zgodnie z art. 268a Kpa organ administracji publicznej może w formie pisemnej upoważniać pracowników kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie. W niniejszej sprawie skarżona decyzja została podpisana przez osobę nieuprawnioną, a nie jak nakazują przepisy, przez Mazowieckiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej, który posiada kompetencje do podpisywania tego typu aktów lub osobę przez niego uprawnioną.

Natomiast charakter tego naruszenia, czyli brak podpisu osoby uprawnionej na decyzji powoduje, że pismo to nie może być zaakceptowane jako decyzja - akt wydany w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym przez organ praworządneho państwa.

W zaistniałych w niniejszej sprawie okolicznościach, można by było przyjąć, tak jak sugeruje strona, że decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości – art. 156 § 1 pkt 1 Kpa. Jednak dokonując analizy zaistniałego stanu faktycznego, trudno do końca się z tym zgodzić, gdyż sam organ wydający przedmiotową decyzję, był właściwy, niewłaściwa i nieuprawniona była osoba która niniejszą decyzję podpisała (pracownik organu). Nie zmienia to jednak faktu rażącego naruszenia prawa przez ww. organ ze wskazanych wyżej przyczyn.

Na podstawie art. 157 § 1 Kpa właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji, jest organ wyższego stopnia, to jest – w niniejszej sprawie – Prezes UOKiK.

Odnosząc się do powyższego w stosunku do decyzji z dnia 4 czerwca 2013 r., zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zostały spełnione przesłanki stwierdzenia nieważności ww. decyzji, z uwagi na podpisanie decyzji przez osobę nieupoważnioną – Dyrektora Delegatury w Siedlcach Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie. Powyższe działanie organu administracji stanowi rażące naruszenie prawa, które zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 Kpa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji.

Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Pan

r. pr. Tomasz Pilarski
Kancelaria Radców Prawnych
Pilarski, Oczkowski spółka partnerska
ul. Św. Józefa 72A lok. 2
87-100 Toruń

2. a/a

Do wiadomości:

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie